

קטעים ים תיכוניים

ארץ מגדלת

א

ארץ מגדלת פרא
אשכולות בשלים מזכרונות
ארץ לא שקטה נרדמת מכסה
שמים עד למעלה מראשה
ובחרף בשמיכה של עננים.

ב

במרתפי התודעה, כמו צל בארות
עוברת חרדה: רועים מכים רועים
על בארות-המים במדבר
והתוק מוריש את החלש ומגרשו
למצוא לו מים וחיים
אם ובאשר ימצא.

ג

בחדריו של האני העליון
מרקעים הפטישים בני אלוהים

אלוהי האש צורב
מכות אשם בכשר עובדיו

אלהי המים התובע ממאמיניו
להיות כמי הנחלים או טוב מזה
כמי הים

בנים לגבולם

בימי שרב השקע גע ממערב, מביא אבק
ממדברות צפון אפריקה, משיב אל ארץ מוצאם
כנענים טחונים עד דק, מקרתגו, קרת חדשת
שהרבותיה משיקות לפרברי טונים.

וכך ישובו לגבולם, אל קו החוף
אשר ממנו געתקו לפני אלפי שנים
ברוח ההולך סובב ושב על סביבותיו, הרוח.

מים במדבר

באשר המקל המפצל עוצר
עומד גם בעליו, אומר
במקום הזה באמצע המדבר
יש מאגר ענק של מים:

המקדח הנכון
יגיע אל המים החיים
למרות שכבות האבן המקשות
צרפן לעמתו
דגמת דעות קדומות.

כאן, יאמר ההיסטוריון,
קבורות האמונות על קשתותיהן. הן
לחמו בכל כחותיהן
במה שהתקרב אל פתחיהן, אים
להפוך את היתרים המתוחים עד קצה הגבול
למיתרים של גבל או כנור.